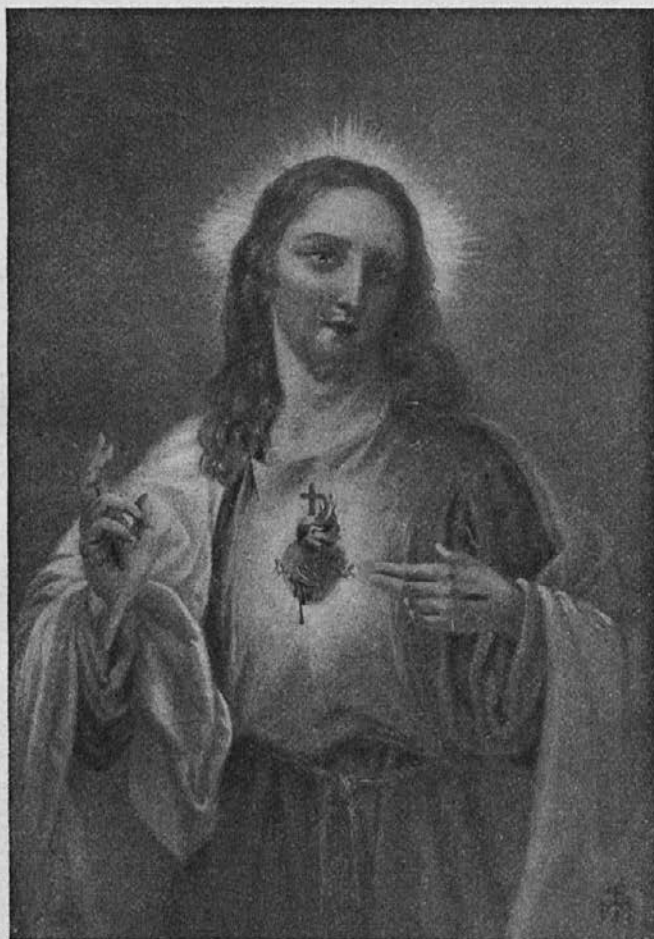

Odmev iz Afrike

Last Klav. Družbe

Presveto Srce Jezusovo, v Tebe zaupam!
(300 dni odpustka vsakikrat)

Junij 1942-XX

Odmev iz Afrike Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 lir. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 12 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. št. 10.887.)

Ali pa: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. št. 1/1496.)

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Sedanjemu času primerna molitev

Presveto Srce Jezusovo! Svet se je od tebe obrnil in drvi v pogubo, Ti pa ga hočeš v njegovem vrtoglavem diru ustaviti. Hočeš človeško družbo po četi ponižnih in velikodušnih sre obnoviti in rešiti. Vzbudi prosim Te, prav mnogo takih nesebičnih src, ki se popolnoma žrtvujejo za Tvoje svete namene, in sprejmi tudi mene v njih število, da se delo Tvoje ljubezni pospeši, da se prav veliko duš reši in da bodo vsi Tvoje usmiljenje hvalili in slavili. Amen.

Toplo priporočamo drobno knjižico

»Devetdnevnica pred prvimi petki.« Dasi tako drobna knjižica, pa vam nudi toliko lepih molitvic v čast presv. Srcu Jezusovemu. Tudi molitve za posvetitev družin, litanije in druge zadostilne in posvetilne molitve v čast presv. Srcu Jezusovemu najdete v njej. Prijatelj, dragi, morda nimaš mnogo časa, a vsaj kratko molitvico v čast ljubečemu Srcu Jezusovemu zjutraj ali zvečer, koliko blagoslova bi ti prinesla.

Čenjeni bralec, morda sam že imaš to drobno knjižico in te povsodi spremlja, ne moreš je več pogrešati. Prav je tako. Pa bi naročil še en izvod ali še več izvodov in bi jo ponudil še svojemu prijatelju ali znancu, ki je še ne pozna, da bo kot tih apostol še druge pridobivala in vnela za Srce Jezusovo.

En izvod stane samo L —.50
deset izvodov skupaj L 4.—

Poštnina posebej. — Naslov glejte zgoraj.

Priporočamo tudi knjižico »Blagoslovil bom domove«. (Duhovni šopek cvetic.) Kako primerna za naše dni, kako dviga srca k zaupanju. En izvod stane L —.50. Deset izvodov skupaj L 4.—. Poštnina posebej. Naslov glejte zgoraj.

Sveta maša v napol dodelani misijonski cerkvi.

Imamo škofa

Poroča s. Ivana Kraus S. F. S., misijonarka v Pofadder, vikarijat Keimoes, Afrika.

»Imamo novega škofa!« To je glas hvaležnosti in veselja, ki gre od ust do ust med našimi misijonarji, brati in sestrami, in odmeva v srcih starejših in mlajših zamorcev, ki jih imamo na duhovni oskrbi.

Misijonarjem in ljudstvu ostane v spominu dan, ko je bil msgr. Thünemann posvečen v škofa. To tem bolj, ker so velike slovesnosti pri nas zelo redke. Prezvzišeni škof msgr. Gylzwik je bil od sv. očeta določen, da vodi to slovesnost. Prišel je v Pella, ki je središče našega misijona. V stolnici, kjer je pokopan nepozabni višji pastir škof Simon, so se vršile slovesnosti. Navzoči so bili štirje drugi škofje in 40 misijonarjev, potem oblasti in zastopniki raznih redov. Tudi 40 naših misijonskih sester je bilo navzočih. Črni in beli kristjani so prihiteli od blizu in daleč in se niso plašili težav. Stolnica se je napolnila do zadnjega kotička. Vsi so hoteli izvoljencu Gospoda pokazati svojo otroško vdanost in mu pokloniti duhovni venec svetih obhajil in obljubiti popolno pokorščino. V globoki ginjenosti smo opazovali prelepe obrede, s katerimi sv. Cerkev škofom

podeljuje najvišjo oblast, da bodo mogli iti med verno ljudstvo in posredovati milost božjo in deliti sv. zakramente. Zbor mladine je pel slovesne himne. Potem je prišel najslavesnejši trenutek, ko so mu škofje položili roke na glavo in je prišel Sveti Duh nad novega maziljenca... Tako torej imamo zopet škofa med seboj.

Razvil se je slovesen sprevod po cerkvi in je novi škof delil svoj škofovski blagoslov: najprej svoji materi, potem ostalim sorodnikom in naposled vsemu zbranemu ljudstvu. Naposled je zadonel veseli Te Deum izpred oltarja. Zapustili smo cerkev vsi navdušeni za Boga in njegovo sv. Cerkev.

Drugi dan je imel škof Hennemann prav lepo pridigo in je razlagal besede: Kristus zmaguj, Kristus kraljuj, Kristus zapoveduj! Pozval je vse vernike, zlasti starše, naj sodelujejo pri delu za Kristusovo kraljestvo na zemlji, da bo zlasti po družinah zopet zavladal Kristus.

Pogum velja

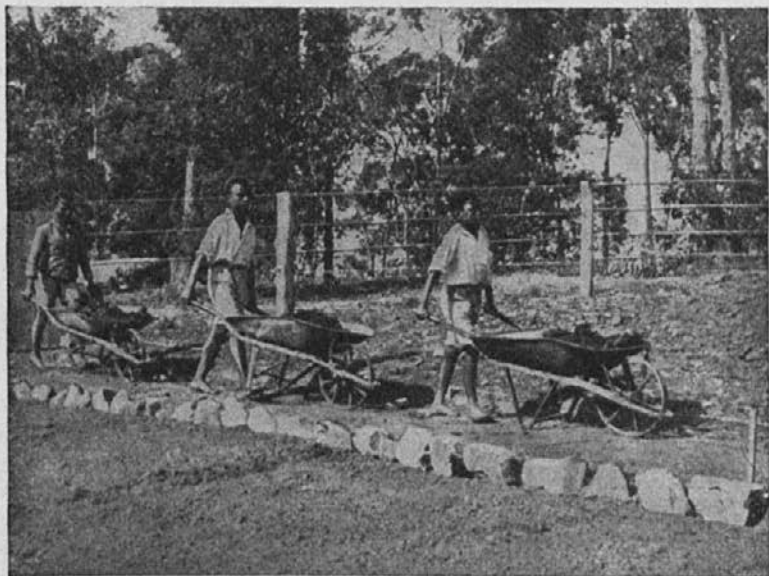
Poroča škof Julien, apostolski vikar v Nyassi, Afrika.

Čeprav vojska ne divja v naši neposredni bližini, nam vendar ne prizanaša z bedo in revščino. Zato nam je pa Vaš dar dvakrat iskreno dobrodošel.

Še bolj goreče ko dozdam bomo molili za Vas. Družba sv. Petra Klaverja je danes to, kar je bila nekoč Vaša blaga ustanoviteljica: prava dobra mati afriškim zamorcem.

Zdaj smo začeli graditi cerkev Srca Jezusovega v Guillemé. Vztrajali bomo, ker zaupamo na Vašo pomoč in na božjo Previdnost. Da imamo polovico vsote že skupaj, za to se imamo zahvaliti Vaši radodarnosti. P. Bonkansand, ki je prišel 1936 v Guillemé, še vedno deluje tu vneto in plodovito. Število vernikov je v štirih letih narastlo od 5—10 tisoč. On se Vam po meni prav posebno zahvaljuje in prav pridno moli za Vas.

Tisočero Vam Bog povrne tudi, kar ste darovali za naše duhovsko semenišče, za zavod za gobavce in za naše pridne katehiste. Vedno zabičavamo našim ljudem, da morajo moliti za svoje dobrotnike. Tudi za mašne intencije se Vam zahvaljujem. Kako sem vesel, da morem ž njimi razveseliti svoje misijonarje! — Zopet Vam zelo priporočam svoj vikariat. Časi so težki. Odpustiti sem moral več katehistov in tako posamezne vasi prepustiti njih usodi. Zdaj ti ljudje nimajo več nobenega pouka. Njih bolniki umirajo brez sv. krsta. Vedno me nadlegujejo, naj se jih usmilim in jim pošljem zopet ka-

Zamorski fantje vozijo kamenje za novo misijonsko cerkev.

kega učitelja, da jih bo učil božji nauk. Ako le morete, pomagajte mi, da vzdržim svoj misijon pri življenju. Ljubi Bog poplačaj Vam in vsem, ki podpirajo naše misijone. Vsem pošiljam svoj škofovski blagoslov in se Vas vsak dan spominjam pri najsvetejši daritvi.

Niti ficka v žepu

toda z velikim zaupanjem v božjo Previdnost je začel p. Anzelm, servit v Svacilandiji, ustanavljati novi misijon. Takole piše:

Treba je ustanoviti nov misijon med rudarji, 48 km od sv. Peregrina. Tu dela 2 do 3 tisoč zamorcev, ki so povečini še pogani. Zaenkrat sem še pri sv. Peregrinu, ker nimam za novi misijon še nobenih sredstev; pač pa obiskujem katoličane, kolikor jih je med rudarji, prav pogosto. Najprej bo treba zidati šolo in kapelo. Prihodnjo nedeljo bom prvič tam maševal in sicer v revni koči. Treba bo nastaviti katehista, ki bo stalno poučeval ljudi, dokler ne bo misijonarja.

S praznim žepom, a z zaupanjem v božjo Previdnost sem se lotil tega dela. Prepričan sem, da mi bodo dobrotniki Vaše Klaverjeve družbe pomagali, da pridem do katehista in do skromne kapelice.

V četrtrič . . .

Piše misijonar Družbe Jezusove.

Obširne Zambesijske pokrajine v Afriki, katere napaja reka Zambesi, so tesno povezane z zgodovino portugalskih jezuitskih misijonarjev.

Prvi Evropejci, ki so leta 1560. prodrli v današnjo Rodezijo in Mosambik, takrat še popolnoma pusto in divjo, so bili misijonarji Družbe Jezusove. Po velikih težavah se jim je končno posrečilo priti v osrčje Afrike. Tam so spreobrnilo veliko poganov. Pa že kmalu je njihov predstojnik, p. Concalo da Silveira, umrl mučeniške smrti. Ostali misijonarji so bili primorani umakniti se divjim poganom.

Vendar misijonarji Družbe Jezusove Zambesija niso pozabili. V letu 1610, torej prav tistega leta ko je sv. Peter Klover odpotoval v Južno Ameriko spreobračat zamorske sužnje, so ustanovili portugalski jezuiti v Zambesiju nov misijon, ki se je razvil v 16 večjih lepo cvetočih misijonskih pokrajinah. Z apostolsko vnemo so delovali sinovi sv. Ignacija, dokler jih ni ukaz krutega in veri sovražnega Marquesa de Pombai spet pregnal. Bilo je to sredi 18. stoletja. Tedaj so prišli za jezuite hudi časi. Družba Jezusova je bila zatrta. Ko je na novo vzcvetela in začela delovati na Portugalskem, so srca misijonarjev spet zahrepenela po Zambesiju. Leta 1890 so se v tretjič odpravili tja, da pridobe Zambesij za Kristus.

Prva leta je šlo zelo težko, ker so morali vse čisto znova začeti. Nezdravo podnebje in sovraštvo poganov je zahtevalo med misijonarji mnogo žrtev. A klonili niso. Končno so bile premostene glavne težave in misijonstvo je vzcvetelo kot nadebudna pomlad. 40 misijonarjev je delovalo v šestih večjih in več manjših misijonskih pokrajinah, kjer so postavili vzorne šole, katere je obiskovalo 3.000 učencev. Tedaj — ob napovedi portugalske republike — so bili jezuiti vnovič izgnani iz Zambesija.

A srce misijonarjev ni moglo gledati, da bi nekdanje tako cvetoče misijonske pokrajine samevale. Večkrat so že poskusili, da bi se spet vrnili nazaj. Sedaj, upamo, je prišel čas, ko se bodo te želje uresničile. Nova posadka portugalskih jezuitskih misijonarjev se pripravlja, da se v četrtrič odpravi na pot v Zamsebi in pridobi tamkajšnje pagane za Kristusa Kralja.

»Brez Boga ni sreče doma.« Slomšek.

»Učenost in dobrotljivost so le kresnice — ako prave vere, trdnega zaupanja in krščanske ljubezni ni pri ljudeh.« Slomšek.

Zamorski katehist z novokrščencem.

Bog živi našega katehista

Čujmo zajemljivo sporočilo patra Van Houtte iz kongregacije Prečistega srca Marijinega, misijon Ibeke, belgijski Kongo.

Nedavno smo imeli duhovne vaje za katehiste. Trideset izmed njih opravlja svojo misijonsko službo že nad 20 let, nekateri celo 25 do 32 let. Res moramo biti Bogu hvaležni za te »delavce ob prvi uri«. Ko smo 1911 ustanovili misijon Ibeke, so nas kristjani od vseh strani prosili za katehiste. Ljudje so prišli po 50 milj daleč. Sicer se nismo nadejali toliko uspeha, vendar smo vse storili, kar smo le mogli; saj pravi pregovor »vox populi vox Dei« — klic ljudstva klic božji. Zato sem se priporočil sv. Tereziji, ki je patrona našega misijona, naj obudi mnogo poklicev. Potem sem razglasil: »Kdo bi bil

pripravljen, da gre učiti ljudi v Bakonda-Ilanga« (5 do 10 dni hoje od našega misijona Ibeke!). In glejte: takoj so se priglasili trije. Vsi trije so potem pridno delovali v 25 vaseh rodu Bakonga-Ilanga. Danes je polovica ljudi teh krajev pokristjanijenih. V letu 1914. je bilo katehistov že 20.

Katehist, ki sem ga leta 1911. postavil v Nkomo, mi je kmalu poslal 4 novokrščene, pridne mladeniče, ki so vsi želeli, da bi se izobrazili za katehiste. In res so postali pozneje prav dobri pomočniki. Kakor njih vzgojitelj in prvi katehist Ludvik, tako so tudi ti štirje postali »forma gregis« (zgled drugim). Že večkrat sem kot misijonar videl, kako imajo posamezni naši katehisti prav svojske talente, da znajo kristjane vzgojiti za zvestobo in vestnost v izpolnjevanju vseh krščanskih dolžnosti. Vas, ki ima takega katehista, se takoj loči od drugih vasi, ki so v bližini. Ob klicu zvona se zberejo kristjani k jutranji molitvi, zvečer pa k večerni. Po družinah in občinah vlada lep mir; celo s pogani živijo v dobri sosesčini. Ne trdim, da bi katehisti po drugih vaseh bili manj vneti; saj bi jih sicer ne bili tja poslali kot katehiste — toda nimajo vsi enakega daru, da bi znali ljudi pridobiti in k Bogu pripeljati.

Nekaj let pozneje sem poslal poizvedbe med kristjane okolice Ilanga-Bokonda, da bi med njimi dobil novih katehistov za Bolando. In zopet so se oglasili kar trije, ki so bili pripravljeni, da gredo v Lokalama, ki je 70 ur od Ibeke. Tudi njih delo je imelo uspeh. Samo Bogu čast in slava! Zvesti katehisti so in bodo desna roka vsakemu misijonarju.

V severnih predelih so se začeli ljudje vedno bolj bližati krščanstvu. Škoda, da nam manjka sredstev za ustanovitev novih misijonov in vzdrževanje katehistov. Gotovo se bodo dobile dobre duše, ki bodo poskrbele za vzgojo vsaj enega katehista. Bog jim bo bogato povrnil!

Srce Jezusovo, v tebe zaupamo

Mesec junij, mesec presvetega Srca Jezusovega! Ne pozabimo na vseljudo pobožnost **devet prvih petkov**. Kdor doslej še ni začel, naj gotovo začne ta mesec. Na prvi petek (5. junija) in če mogoče tudi na praznik presvetega Srca Jezusovega samega (12. junija) bomo vsi pristopili k mizi Gospodovi in prejeli zadostilno sv. obhajilo.

Naša najvažnejša naloga sedaj je: zadoščevati božjemu Srcu Jezusovemu in njegovi žaljeni ljubezni. On sam to želi. Zadoščajmo ljubečemu Srcu Jezusovemu zlasti za grehe našega naroda, pa tudi za grehe vsega sveta. Prosimo Srce Jezusovo prav goreče za milost odkritosrčnega spreobrnjenja in za skorajšnji mir. — Spomnimo se tudi ubogih poganov, ki božjega Zveličarja še ne poznajo.

Presveto Srce Jezusovo, v Tebe zaupamo!

Koča zamorskega poglavarja v Kubango.

Lepa smrt črnega šoferja

Škof Cesson od lyonske misijonske družbe, apostol. prefekt v Lome, poroča misijonskim prijateljem o lepi smrti nekdanjega misijonskega učenca iz Lome.

Med svojim zadnjim potovanjem sem dobil od patra Riegerta, ki je ravnatelj šole v Lome, sledeče pismo:

»Prevzvišeni! Oprostite, da Vas motim v Vaši samoti v Noepe. Rad bi Vam sporočil nekoliko vrstic o smrti našega nekdanjega učenca, mladega Samuela Teh. — 18. aprila med večerjo so poklicali misijonarja, to je mene. Po treh minutah sem že stal ob njegovi postelji. Samuel je bil delavec, 22 let star, šofer po poklicu, nekdanj učenec na misijonski šoli v Lome.

Ko sem stopil v sobo, kjer je ležal, se je globoko oddahnil, rekoč: „Pater, kako sem vesel, da si prišel, da ne bom brez Jezusa umrl!“ Lepo pripravljen je prejel sv. zakramente za umirajoče. Konec spovedi, ko sem dvignil roko za sv. odvezo, je začel peti:

Pred tabo, o Jezus, klečim,
S teboj v molitvi govorim:
Bodi z menoj — jaz sem s Teboj...

Nad vse pobožno je prejel tudi sveto maziljenje. Tudi med tem je pel lepo Marijino pesem.

Samuel je umrl v nedeljo, 28. aprila 1940 ob 11 dopoldne. On je bil eden prvih bolnikov v bolnišnici sv. Antona. Dokler je

bil tam, sem ga vsak dan obhajal. Zdravnik in nekateri bolniki, ki niso bili katoličani, so se ob tem zelo spoštljivo obnašali. Res so se prvič nekoliko čudili, a so očitvidno občudovali Samuelovo krščansko prepričanje. Jaz pa in drugi misijonarji smo imeli veliko tolažbo in pobudo, da bomo še nadalje skrbeli za dober pouk mladine na misijonskih šolah. Ko smo videli, kako se je Samuel zgledno obnašal v trpljenju in kako je ob svoji zadnji uri kazal veliko ljubezen do Jezusa in Marije, smo tudi mi bili ganjeni v srcu.

Res je, smo rekli, krščanska šola vzgaja boljše ljudi kot smo doslej mislili. Naši mladeniči pridejo, ko se izšolajo, v življenjsko borbo in se morajo boriti za svoj vsakdanji kruh. Pri tem pa jim le ostanejo verski vtisi, ki so si jih pridobili v šoli; in čeprav so za nekaj časa spali, ob zadnji uri se jim zopet zbudé in jim pomagajo do srečne zadnje ure.«

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Slo je za neko zadevo, ki je bila važna ne le zame, ampak tudi za druge. Od dobrega izida je bilo odvisno, kako bo z misijonom. Da bi se mi želja bolj gotovo izpolnila, sem se začel v molitvi priporočati »afriški materi« Mariji Tereziji Ledóchowski in sem obljubil, da to objavim, ako se bo zadeva srečno iztekla. Tudi nekaj pobožnih oseb sem naprosil, da molijo v isti namen. Zadeva pa se je zapletala v slabo in bila je že do 99% izgubljena, tako da smo rekli, da more le čudež še pomagati.

Kako sem bil vesel, ko sem po nekaj tednih videl, da se je vse obrnilo tako kot sem želel. To mi je od Boga izprosil Marija Terezija Ledóchowska.

Ves hvaležen sedaj izpolnujem obljubo in poročam zadevo v »Odmevu«. Naj bo to nov dokaz za moč priprošnje »afriške matere« pri Bogu, in naj vsem da poguma, da se bodo v stiskah in težavah k njej zatekali.

P. Z., misijonar v Afriki.

Prisrčna hvala bodi blagopokojni grofici Ledóchowski, ker mi je ponovno pomagala v večjih in manjših denarnih zadevah. Naj bo ona vsem, ki so v potrebi in se zaupno k njej zatekajo, dobrohotna priprošnjica pri Bogu.

Dolgoletna bolnica.

Prijetna mi je dolžnost, da se javno zahvalim moji ljubljeni priprošnjici in zavetnici Mariji Tereziji Ledóchowski. Zaupno jo prosim še nadaljnje pomoči. V ta namen molim vsak dan za družbo sv. Petra Klaverja in za misijone. Želim, da bi vsak spoznal kako mogočna je njena priprošnja pri Bogu, in da bi vsak po svojih močeh deloval za misijone.

Katarina.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji ker je pomagala, da se je neka družinska zadeva prav zadovoljivo iztekla. R. N.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Ljudska tiskarna v Ljubljani (J. Kramarič).

Zaupanje je ključ . . .

»Že kratki vzklik: ‚V Tebe zaupam!‘ vzradosti moje Srce, ker sklepa v sebi zaupanje, vero, ljubezen in ponižnost.«

»Zaupanje je ključ do zakladov moje neskončne usmiljenosti.«

»Pred vsem želim, da bi vsakdo vedel, da sem sama ljubezen.«

(Gornje besede je govoril božji Zveličar redovnici sestri Benigni Konsolata. Umrla prvi petek meseca sept. 1916.)

Večni oče, ponižno priznavamo . . .

Večni Oče, skesano in ponižno ti priznavamo svojo revščino, svoje velike grehe in ti darujemo presveto Srce Jezusovo z vso njegovo ljubeznijo, z vsemi njegovimi bolečinami, z vsem njegovim zasluženjem kot spravno daritev za naše grehe in za grehe vsega sveta in v nadomestilo za vsa dobra dela, ki smo jih opustili. Amen.

(Vzeto iz knjižice »Blagoslovil bom domove«. Ceno knjižici glej na 2. strani ovitka.)

Lepe slike Srca Jezusovega

je založila naša Družba. Slika ima podpis: »Blagoslovil bom domove, kjer se bo častila podoba mojega Sreca!«

Velikost 37 × 50 cm, cena 5 lir. Velikost 25 × 37 cm, cena 3 lire. Naroča se: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Kot dober priprošnjik

v težkih časih in v vseh težavnih zadevah je znan sv. Anton Padovanski. Zato ga ljudje zelo časte in se zatekajo k njemu v svojih težavah.

Ako še nisi poizkusil, kar takoj obljubi temu mogočnemu priprošnjiku, da hočeš v slučaju, da boš uslišan, dati dar za uboge afriške zamorce kot »Kruh sv. Antona«. Še bolje je pa, ako v zaupanju nanj to vnaprej storiš in pošlješ na naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

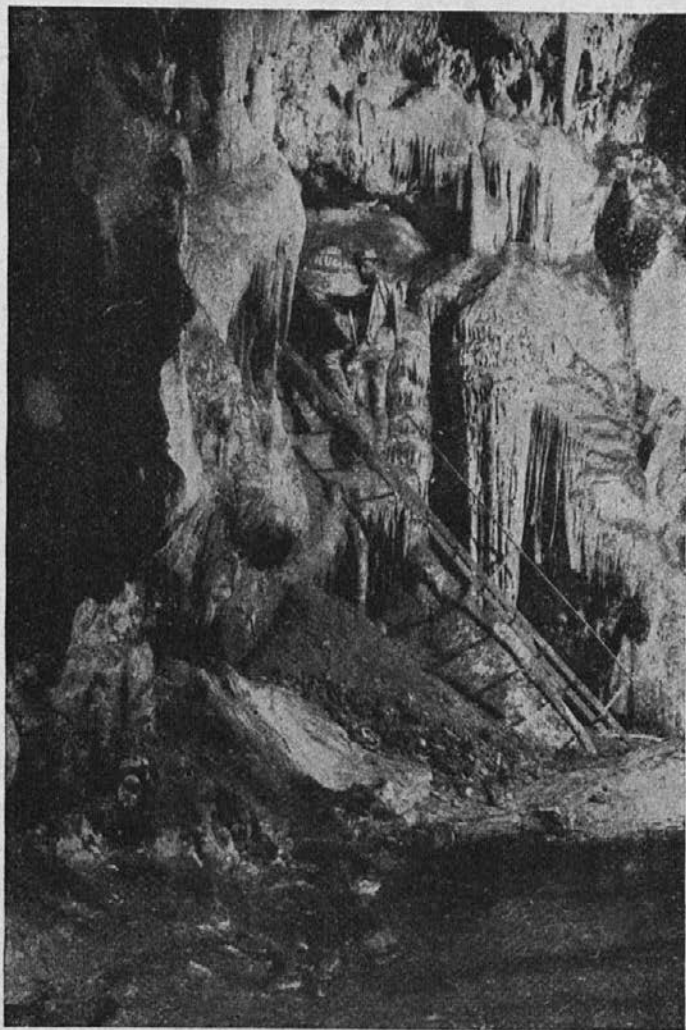
Prporočila v molitev. M. M. priporoča služabnici božji Mariji Tereziji, da bi izprosila pri božjem Srcu Jezusovem rešitev edinega sina matere vdove, ki je zašel v veliko nesrečo in nevarnost. — Marta Bizjak priporoča presv. Srcu Jezusovemu, Lurški Materi božji, sv. Jožefu, sv. Valentinu in služ. božji Mariji Tereziji svojo zelo bolno hčerko za ljubo zdravje. Ako bo prošnja uslišana, obljubi poslati za odkup zamorčka.

Popolni odpustki

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 11. junija, sv. Barnaba, apostol;

dne 29. junija, sv. Peter in Pavel, prvaka apostolov.

Kapniške tvorbe v osrednjem Kapu (južna Afrika)